

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, imam nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 12 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poštnina smaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljavte naročnine, se ne ozira. — Za osnanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v upravnštvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovite, da pošiljanje ne prenehate in da dobete vse številke.

SLOVENSKI NAROD*

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četr leta . . . gld. 3·30
Pol leta . . . " 6·60 | En mesec . . . " 1·10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četr leta . . . gld. 4·—
Pol leta . . . " 8·— | En mesec . . . " 1·40

Naročna se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na določeno naročilo.

* List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošije iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Na ušesih sedé.

Naši miglaji o usodi Schiffersteinove ustanove so obudili občno pozornost in to ne samo v krogu prikrajšanih in oškodovanih interesentov, to so sorodniki in meščani kranjski, nego v celi naši deželi, in ta pozornost je postala toliko večja, ker zahtevanega pojasnila ni dobiti od nobene strani.

Povedali smo že opetovano, da nam vsa zadeva ni natančno znana, ker nimamo vpogleda v zadevne listine in ga tudi ne moremo dobiti, toda trdovratno prezirane naše želje, ki je postala želja vsega občinstva, naj se stvar pojashi, potrja izrečeno domnevanje, da sta vlada in knezoškofski ordinarijat s silo nekaj vzela, kar jima nikakor ne gre. To nas napotuje, da stvar nadalje zasledujemo, da se dožene.

Časih je prav dobro, če ima človek trdo kožo, toda vedno to ni dobro in posebno pri vprašanjih bi to nikakor ne smelo biti. Prav pri Schiffersteinovi ustanovi, pri kateri se gre za veliko sveto, namreč skoro za četr milijona goldinarjev, so merodajni

krogi moralno vezani, da pojasnijo vso zadevo in odvrnejo od sebe vsak sum, da se je postopalo nepravilno in nezakonito. Ti krogi so gluhi za vse prošnje in spomine, in se ne zmenijo za zahtevo po avtentičnih pojasnilih, kakor da sede na ušesih, ti postopajo tako, kakor da smo tam kje na Kitajskem, kjer mandarini preminjajo ustanove, kakor se jim zdi, največkrat pa jih pospravijo v svoje lastne žepa.

To stališče merodajnih krogov je popolnoma nepravilno. Ti krogi imajo moralno zavezo, da ugodne zahteve občinstva, in da se ozirajo na javno mnenje, ker gre tu za stvar, pri kateri nista interesirana samo vlada in škofijski ordinarijat, nego celo dežela. Schiffersteinova ustanova je javna last in zato ne moreta in ne smeta vlada in škofijski ordinarijat z njo disponirati, kakor hočeta.

Ako bi se drugod v civilizovani državi izreklo tako očitanje, kakor se je izreklo pri nas, bi prizadeti faktorji brez dvoma postopali vse drugače, kakor se postopa v našem slučaju. Če bi tam na čelu škofije stal olikan prelat, bi vzprisko takega težkega očitanja takoj in brez najmanjšega očitanja obelodanil vse dokumente, dobro vedoč, da s tem naredi konec vsem domnevanjem, vsem rekriminacijam in očitanjem.

Če bi pa tega ne storil dotični prelat, storilo bi to brez dvoma naučno ministrstvo, na katero leta ravno tako vsa očitanja in katero se dolži, da je sokrivo pri nezakonitem ravnjanju z javnim imetjem ter je pripomoglo, da se je to javno imetje odtujilo pravtremu svojemu namenu.

Občinstvo ima pravico izvedeti polno resnico o Schiffersteinovi ustanovi, ker je, kakor rečeno, ta ustanova javna last. In zategadelj pozivljemo sedaj — ker je ostalo vse namigavanje in vse apeliranje na knezoškofski ordinarijat popolnoma brez uspeha — direktno o kr. vlado, naj obelodani vse na Schiffersteinovo ustanovo načinjajoče se listine in zlasti naj pojashi, kako je nastal tisti organični dodatek, s katerim se je premenila ustanova, ne da bi bili to dovolili sorodniki in kranjski

meščani premenila na veliko škodo vseh dotičnih interesentov.

Vlada stori pameten korak, če se odzove temu apelu prej ko mogoče, ker sicer bomo prisiljeni misliti, da nima najboljše vesti, da ima vzrokov, stvar prikrivati, izkratka, da je vlada na nepravičen in nezakonit način pomagala, da se je ljubljanski knezoškofski urad proti izrečenemu predpisu božje zapovedi polastil tujega blaga.

V Ljubljani, 1. julija.
Kronski svet.

Predvčerajšni kronski svet se je bavil v prvi vrsti z bodočimi delegacijami. Skupni proračun se določi tekom poletja. V jeseni se snide kronski svet še jedenkrat in se takrat budget definitivno določi. Poroča se, da bo sestavljen proračun za leto 1900. v skromnem okvirju, ter da se povisjanje za 4 milijone goldinarjev porabi za one organizatorske reforme, ki se namerjajo že nekaj let. Težišče budžeta bo v povisjanju časnikih gaž, glede katerih se je obravnavalo že v predvčerajšnjem kronskem svetu. Čas, kdaj se sklicajo delegacije, se ni določil. Včeraj popoludne pa je imel cesar v Schönbrunnini ministrske sejo.

Nemška katoliška stranka meštar.

„Linzer Volksblatt“ piše, da mora prevzeti nemška katoliška stranka vlogo posredovalca med opozicijo in desnicijo. Ta stranka je vedno blažilno vplivala na narodni spor ter je preprečila, da bi bila desnica na binkoštni program Nemcev odgovorila z narodnim programom desnice. Nemška katoliška stranka smatra opozicionarni program Nemcev za „discutabel“ ter je izrazila vlasti željo, da se začne o tem programu diskusija. In grof Thun je tudi izjavil v izvrševalnem odboru desnice, da hoče, naj se vzame nemški program za podlago pogajanji. „L. V.“ želi torej, da se s pogajanji začne, kajti vspeh ne izostane. Pogajanjem se noben resen opozicionalec ne bo odtegnil, ker tega bi volilci ne odobravali. „L. V.“ pozivlja torej nemško opozicijo, naj sprejme posredovanje nemške katoliške stranke, ki bo pokazala, da zna čuvati nemške pravice.

Z mirovne konference.

Angleški časopisi poročajo, da je imel nemški delegiranec, polkovnik Schwarzhoff v vojaškem odseku mirovne konference velik govor proti ruskemu predlogu glede razoreženja. Polkovnik je govoril poleure ter je dosegel baje velik vspeh. Ruski polkovnik Gilinski je Schwarhoffu odgovarjal, a vtiška govora nemškega vojaškega zastopnika ni mogel izbrisati. Nemčija dela torej res glavne ovire, in ako se izjavljajo lepe ideje ruskega carja, bo kriva tega največ Nemčija.

Revolucija v Belgiji.

Belgijski socialisti in liberalci so se združili, da onemogočijo novo klerikalno volilno reformo ter zahtevajo soglasno, da odstopi ministrstvo Van den Peereboomovo. Razburjenje v Bruselju in po deželi je veliko. Za Bruselj se pripravlja že obsedno stanje. Garnizija je konsignirana in došlo je še 300 orožnikov. Med pouličnimi boji so socialisti in liberalci kamenali orožnike in vojake, ki so streljali. Mnogo ljudi je bilo ranjenih, nekaj jih je že pomrlo. Socialisti pripravljajo splošen štrajk in ustajo, ki bode morda pokopala tudi kralja. V zbornici se ponavljajo pretepi in škandali. Socialist Cavrot je hotel v zbornici klofati ministrskega predsednika, a so ga braniili desničarji. Vsak dan se vrše velike skupščine in demonstracije. Bržas bode kralj odpustil sedanje ministrstvo ter poskusil z drugim.

Armenski nemiri.

V Armeniji more nastati vsak hip revolucija. Kurdiško hamidieh-konjeništvo je zasedlo okolico Vana in Bitlisa ter vzelo celo turškim civilnim in vojaškim oblastvom vso avtoritet. Ne le Armenci, ampak vsi sloji, ki niso v zvezi s Kurdi, trpe radi sedanjega položaja. Niti turške čete nimajo dovelj žita, ker so pobrali skoraj vsega Kurdi. Turki trpe pomanjkanje, zato pa kradejo in ropajo. Zategadelj pa se je batil, da dā armenski revolucionarni odbor znamenje za splošni ustank. Armenci so sicer potrežljivi kakor ovce, toda njihovo sedanje trpljenje presega že najskrajnejše meje.

LISTEK.

Po šestnajst.

Spisal Fr. Dr.-k.

Razvada je, ako človek med govorom ponavljata take besede, ki niso v nobeni zvezi, ki se torej nepotrebne, in ki motijo, ali sišijo poslušalce na smeh.

Pogosto se sliši naše ženice: „sem rekla“ — „sem dala“ — „pravi“ — „also“ — „veste“ in jednake besede. V Trebnem sem spoznal sodnega sluga z navado, vsakemu stavku pridejati besede „ni res“. Mož je imel hrabrostno kolajno in rad je pripovedoval, kako je bilo na Laškem, zakaj je dobil odliko itd. Toda vselej je podiral veljavno svojega poročila z dostavkom „ni res“. Slišati je bilo, kakor bi se mož šalil ali lagal, kajti govoril je: „ni res“, da je bil v Milanu in Turinu; „ni res“, da je rebil svojega stotnika; „ni res“, da je ubežal iz sovražnega tabora; „ni res“, da bi mu Radecki roko podal; „ni res“, da bi bil kolajno zalužil, ker tudi „ni res“, da je bil vojak-grenadir 12 let, 9 mesecev, 17½ dni.

Meni se je zdel ta sluga tako zabaven, da sem prigoval na ranjemu slovenskemu komiku, našem gru v Trebnu, da bi kopiral

tega originalnega moža na slovenskem odru. — Spominjam se tudi odličnega rodoljuba, ki je olepšaval — vse svoje govore z besedami „Kurzum das ganze“.

Neka posebnost pa je bil mož: „po šestnajst“, o katerem mi je namen govoriti.

Leta 1864. sem potoval prvkrat v Idrijo. Rudniški blagajnik Herman, osebni moj prijatelj, me je peljal v neko dobro obiskovano gostilno blizu „Grabelj“. Soba v prvem nadstropji je bila že precej zakajena, in pri dolgi mizi sva na spodnjem koncu komaj dobiла prostora.

Navzoči so bili župnik, kapelan, rudarski, davkarski, sodniški uradniki in še nekateri meščani.

Ko so gospodje izvedeli, da prihajam iz Ljubljane, da sem „južni sokol“, čitalničar in pevec, so bili radovedni najnovješih pojavorov narodnega, tako živahnega gibanja v Ljubljani. Hkratu so želeli izvedeti, kako napredujemo in kaj obetajo prihodnje volitve? Kako se živi v čitalnici? Kaj počnjo prvaki: Bleiweis, Costa, Pogačnik, Lesar, Toman, Horak itd.? — Komaj sem mogel odgovarjati na razna vprašanja. Rad pa sem vstregel kakor sem pač znał — saj me je radostilo videti, da se idrijska gospoda tako toplo zanima za naročno gibanje v Ljubljani.

Toda kmalu se je pričelo društvo drobiti. Poslovila se je duhovščina, po kratkih presledkih odšli so še uradniki in drugi. Ostala sva prijatelj Herman in jaz kmalu sama, tako vsaj se je meni zdelo, kajti opazil nisem, da sedi na drugem koncu mize, nama nasproti, še jeden gost.

S Hermanom, tudi Ljubljancem, se nisva videla več let. Kramljati sva pričela o družinskih razmerah, a med tem zasobnim pogovorom sem slišal pogosto besede „po šestnajst“.

Pozoren pogledam na okoli, radoveden, kdo govoriti in s kom, ter zagledam gori v kotu neznanega gospoda.

„Kdo pa je oni, ki sam s seboj govorim?“ vprašam.

„Velik sitnež je,“ odgovori Herman.

„Kdaj pa je došel in kdo je?“

„Učitelj Š. je in ves čas že tu. Prav on je kriv, da so gospodje tako kmalu odšli. Ognili so se nadležnežu. Ali nisi pazil, da ves večer goni svoj neslanji „po šestnajst?“

„Pa kaj hoče s tem reči ali doseči?“ vprašam.

„Nagajati hoče, samo prepriči išče, društvo razkropiti mu je edini namen. Ta človek je strah vsaki družini. Ljudje se ga boje in rajši gredo, kakor da bi dokali

škandala. K vsakemu vprašanju in odgovoru dodeva porednež „po šestnajst“, in tudi sedaj spremila najin pogovor s tem preklicanim „po šestnajst“.

Jaz omenim, da je menda mož bolan, prismojen, najbrže se ga prijemlje delirium.

„Kaj pa — po šestnajst,“ se zasliši.

Jaz se obrnem proti govorniku z vprašanjem: „S kom pa govorite, gospod?“

Dopisi.

Od Drave, 28. junija. Pred dobrim poldrugim letom objavil je znani dopisnik pod zaglavjem „Sodne razmere na slov. Štajerskem“ celo vrsto člankov, ki dokazujojo, kako se Slovencem pravica deli. Razpravljal je slučaj, v katerem sodni pristav ni znal nemške prisuge slovenskemu kmetu v pravilno slovenščino preložiti. Vsled rekurza je nadsodišče v Gradcu razveljavilo celo prisego, ki se je na podlagi krivega prevoda prisegla, in je naročilo, da mora kmet še jedenkrat priseti po resnični in pravi prisezni obliki. To se je zgodilo. Dopisnik je z obžalovanjem konštatoval, kako se na tak način izpodkopava prepričanje o svetosti in važnosti prisuge med priprostim ljudstvom; poudarjal je, kako se s takim postopanjem množi pravdoželjnost, kako se omaja moralna priprtega in olikanega ljudstva. Navedeni uradnik ni bil dejan radi tega v disciplinarno preiskavo; tudi ni bil premeščen; posluje še sedaj kot javnega obtožitelja namestnik na Spodnjem Štajerskem.

V drugem članku razpravljal je navedeni dopisnik slučaj, ki kaže, kako je drugi sodni funkcionar deval v uradnem spisu na Prokrustovo postelj zločin po § 63 k. z. (razžalitev Veličanstva) pa ne tako, da bi ga natezoval, ampak tako, da postane vsled tega krajsi in manjši. Ta mož je potem pri avancementu preskočil več starejših kolegov in posluje sedaj kot drž. pravdnika substitut na Spodnjem Štajerskem.

Letos prinesel je „Slov. Narod“ pod zaglavjem „Sodne razmere v Ormožu“ zoper nekaj člankov, iz katerih je razvidno, kak agitator je c. kr. dežel. sodni svetnik Anton Liebisch v Mariboru in kako milostno in prizanesljivo postopa proti njemu grof Gleispach, ki ima na vse pritožbe lakonični odgovor: „O Vaši pritožbi se je potrebno ukrenilo“.

Kako pogubne posledice ima taka neumetljena prizanesljivost napram gotovim nemškim uradnikom, kaže sindikat na tožba nekega kmeta v Bratislovcih okraj Ptuj, zastopanega po dr. A. Brumenu v Ptiju proti c. kr. avstrijski državi v roke c. kr. finančne prokurature v Gradcu, vložena dne 10. maja 1899 Cg II 1/99/I s kogo se zahteva plačilo zvezka po 132/49 s. p. od države.

Tožitelj pravi v tej tožbi sledeče:

Moja žena Ana Herga umrla je dne 1. januvarja 1896 v Bratislovcih okraj Ptuj in je c. kr. okrajno sodišče v Ptiju poverilo zapuščinsko razpravo po njej c. kr. notarju g. Karlmu Filaferru v Ptiju. Ta notar je vodil dotično razpravo dvakrat, namreč 2. aprila in 31. maja 1896, obdavkran samo v nemškem jeziku, dasi razumevajo interesentje samo le slovenski jezik. Med premoženje vzela se je med drugimi tudi tirjatev Ane Herga proti Martinu Jesihu v Sejancih, v znesku 700 gld, katera pripade kot volilo (legatum debiti) dolžniku samemu. Zapuščinski zapisnik z

„Če ne utihnete z bedastim „po šestnajst“, vržem Vas takoj iz sobe.“ odgovorim.

To je bilo razvajenemu Š. preveč! Skoraj divji se zakadi proti meni in peneč se od jeze rjeve: Vi! — Mene! — po šestnajst? — bomo videli — po šestnajst, kdo bo šel — po šestnajst; skozi vrata — po šestnajst!“

Z mladeničko naglostjo in trdno roko zgrabim visocega, širokoplečega in pa okor nega sitneča, ga zabrem, porinem skozi duri in — zaropatal je po stopnicah. Spodaj pa je začel klicati:

„Fantje skup! Kosti treba polomiti, — po šestnajst.“

Natakarica mi je prišla povedat, kako je Š. prosil in obetal fantom v spodnji sobi pijače, in jih rotil, naj ga vender mašujejo in polomijo kosti tuječ, Sokolu. Toda govoril je gluhim. Zaman je ponujal nagrado. Zasmehovan in osramočen je odnesel nepotolažen srd — po šestnajst.

Prijatelj Herman, zadovoljen z meno, pa mi je rekel: „Zdaj pa pojdiva v cesarsko gostilno! V kazini bova našla najbrže večino onih gospodov, ki so zaradi jezikat pred časom odšli od tod!“

Res greva tja in ko vstopiva, po-

dne 31. maja 1896 trdi, da je Martin Jesih to priznal in da je bil zadovoljen, da se vsled tega zapuščinska razprava v tem smislu predloži v odobrenje in tudi konča. Dokaz temu so dolični zapuščinski akti c. kr. okrajnega sodišča v Ptiji, kajih pa ne morem niti v prepisu predložiti, ker se nahajajo, kakor budem pozneje dokazal, pri c. kr. nadsodišču v Gradcu kot disciplinarnej oblasti. Vsled te od c. kr. okrajne sodnije v Ptiji odobrene zapuščinske razprave zahteval se je od mene desetek tudi od tega volila po 700 gld. v iznosu po 35 gld. Jaz sem proti temu plačilnemu povelju vložil rekurz radi tega, ker legatar sam naj v prvi vrsti plača pristojbino od svojega volila, ne pa jaz kot prevzetenik zapuščine. Glasom odloka z dne 25. oktobra 1897 št. 20133 sub B je c. kr. finančno deželno ravnateljstvo v Gradcu mojemu rekurzu ustreglo ter izreklo, da so legatarji sami v smislu § 68 prist. zakona v prvej vrsti vezani, desetek od svojih legatov plačati. Med časom, ko je ta rekurz se reševal, moral sem pa jaz plačati desetek tudi glede volil, ker me je c. kr. glavni davkarski urad v Ptiji na podlagi plačilnega povelja sub A že rubil in ker je bila že mobilarna izvršilna prodaja razpisana. V pravdi, ki se je potem radi povračila tega desetka po 35 gld. med menoj in Martinu Jesihom kot voliljemalcem pri c. kr. okrajni sodniji v Ormoži vnela, so se pa dovedle čudne, nevjetne reči na dan. Martin Jesih je namreč trdil, da Ani Herga ni bil ničesar dolžen, da volila ni nikdar prevzel in da v notarjevi pisarni, v koji je bil v resnici enkrat meseca maja l. 1896, radi tega prišel, ker ga je g. notar Karl Filaferro povabil, ni izrekel da je dolg v znesku po 700 gld. pripoznal, nego da je nasprotjetega trdil, da Ani Herga ni ničesar dolžen in da vsled tega tudi zapuščinskega zapisnika ne podpiše. V istini je ime Martin Jesih na imenovanem zapisniku samo podkrižano, dočim on, kakor je bagatelna pravda v Ormoži dokazala, zna pisati. V navedeni malotni pravdi je Martin Jesih po zapriseženi priči Mariji Kukovec dokazal, da je on pri napominani priliki v notarjevi pisarni izjavil, da Ani Herga ni ničesar dolžen in da noče ničesar „erbati“. Dokaz temu so dolični bagatelni akti. Glasom razsodbe z dne 5. septembra 1898 Cb 23/98/11 sem jaz to pravdo zgubil, ker se je na obresti in na stroške skrčeni tožbeni zahtevek odklonil. Bil sem pa obsojen, da moram nasprotnikovemu zastopniku dr. Ivanu Omulecu v Ormožu plačati stroške branitve po 20 gld. 24 kr., kar sem glasom potrdila c. kr. pošte tudi že storil. Postavni nasledek izida te malotne pravde je pa tudi ta, da moram stroške lastnega zastopnika v tej pravdi plačati. Ti stroški so glasom sklepa c. kr. okrajne sodnije v Ormoži z dne 10. marca 1899 Cb 23/98/9 odmerjeni na 89 gld. 30 kr., koji še niso vsi izplačani. Vse te stroške, kakor stroške mobilne eksekucije radi desetka in mojih 6 potov v Ormož in v Ptiju, zakrivilo je protipostavno postopanje in poslovanje c. kr. notarja Karl Filaferro

kot zapuščinskega komisarja, v drugi vrsti pa tudi c. kr. okrajne sodnije v Ptiji kot zapuščinske oblasti, ker je ona zapuščinsko razpravo po Ani Herga, v kateri se je nahajala neresnična izjava Martina Jesihha o obstanku dolga po 700 gld., potrdila in s tem uradnim potrdilom pripravila v zmoto mene, mojega zastopnika dr. Anton Brumena in c. kr. pristojbinski urad, ki je desetek propisal in odmeril. Da je temu tako, dokažejo razlogi bagatelne razsodbe. V teh razlogih je namreč konstatirano — glej djanski stan — da je bil notar g. Karl Filaferro dvakrat zaslišan kot priča v teku malotne pravde o dogodkih pri zapuščinsko razpravi, pa n i v e d e l n i č p o v e d a t i . Nadalje se v djanskem stanu te razsodbe ugotavlja, da je na zapisniku Martina Jesihha ime podkrižano, vendar je pa to storil notarski uradnik, ki je, kakor se vidi, vodil samostalno tisto zapuščinsko razpravo. S tem je konstatirano protipostavno poslovanje g. Karl Filaferra; kajti notarjevi uradniki smojo po § 117. notarskega reda samo pod vodstvom in nadzorstvom notarske posle opravljati. Druga neresnica, ki je v navedenem zapuščinskem zapisniku z dne 31. maja 1896 ugotovljena in pozneje od sodnije v Ptiji uradno potrjena, obstoje v tem, da se v zapisniku trdi, kakor da sem bil jaz dne 31. maja 1896 sočasno navzoč z Martinom Jesihom v notarjevi pisarni pri razpravi. V razlogih malotne sodbe je ugotovljeno, da jaz nisem bil nikdar skupaj navzoč z Martinom Jesihom v notarjevi pisarni. Skušal sem najprej administrativnim potom svojo škodo povrnjeno dobiti. Nazzanil sem celo zadevo vis. c. kr. justičnemu ministrstvu z vlogo, koje koncept budem pri razpravi predložil. Na to vlogo nisem dobil nobenega odgovora; pač pa sem bil glasom poziva sub F. zaslišan po narodil c. kr. predsedništva c. kr. nadsodišča v Gradcu v disciplinarnih zadevah. Protikomu je disciplinarno preiskava ali pozivdba naperjena, se iz priloge F. ne razvidi. Moje prizadevanje o uspehu disciplinarnega postopanja kaj izvedeti, ostalo je brezuspešno. Dokaz temu priloga G., koja je tudi ostala dosedaj brez ugodnega odgovora. Disciplinarno postopanje zna se že tako dolgo zavlačevati, da med tem moja odškodninska terjatev, katero smem v smislu § 1. postave z dne 12. julija 1872 št. 112 drž. zak. od države povrnjeno zahtevati, po § 1489 obč. drž. zak. zastara. Primoran sem toraj pot tožbe v smislu te postave in v smislu § 600. in sl. u. c. r. proti c. kr. državi nastopiti. Moja odškodnina specificiram na sledeči način: a) stroški mobilne eksekucije radi desetka 1 gld. 85 kr. sramoto in nepriliko, ki mi je ta krivična eksekucija napravila, ne morem itak upoštevati; b) stroški g. dr. I. Omuleca plačani glasom priloge 18. septembra 1898 20 gld. 24 kr. s 5% obresti od dneva plačila t. j. od 18/9. 1898. c) stroški dr. Anton Brumena, odmerjeni na 89 gld. 30 kr.; d) moji številni nepotrebni poti v Ormož k tem razpravam, v Ptuj k dvakratnemu zaslišanju g. Karl Filaferro in jeden pot v Veliko Nedeljo, ko sem odposlal denar s pošto na g. dr. I. Omuleca v Ormož s poštnino vred vsak pot 1 gld. 50 kr. 9 gld. 10 kr.; e) stroški kurzura proti krivičnemu desetku 12 gld. s 5% obresti od 5/1. 1898 skupaj torej 132 gld. 49 kr. Predlagam konečno po svojem s poslastilom sub H izkazanem zastopniku dr. Ant. Brumnu: aa) razpis ustne razprave v smislu § 600. in sled. novega civilnega reda; bb) priskrbljenje zgoraj ad 1. in 2. navedenih uradnih aktov k ustnej razpravi in poziv prič Martina Jesihha in Marije Kukovec; cc) Konečno razsodbo sledeče vsebine: Tožena c. kr. država dolžna je meni odškodnino v znesku po 132 gld. 49 kr. s 5% obresti glede zneska po 20 gld. 24 kr. od 18. sept. 1898, glede zneska po 89 gld. 30 kr. od 10. marca 1899, glede zneska po 12 gld. od 5. jan. 1898 in glede zneska po 10 gld. 95 kr. od dneva dostavljenje tožbe, kakor tudi vse tožbene stroške v 14 dneh v ogib izvršbe plačati.

Konstatovati se mora, da je c. kr. notar Karol Filaferro v Ptiju tisti mož, ki je bil pred nekaterimi leti kandidat za ptujskega župana. Takratni c. kr. okrajni glavar je pa naravnost povedal, da zbor njegovega prusofilskega mišljenja ta izvolitev ne bode dobila najvišjega potrjenja.

Vsled tega so Ptujčani tudi družega župana izvolili. Konstatovati se pa mora nadalje,

da škoda ni provzročil le gosp. notar s protipostavnim uradovanjem, ampak tudi referent pri sodišču, g. Guido Visonti, sedaj sodni predstojnik v Marenbergu, znan iz neke pravde radi ormoških razmer in takrat, ni c. kr. sodnik v Ptjni, g. dr. Ignac Pevetz, sedaj c. kr. deželne sodnije svetnik v Marenbergu. Ta dva sta moralna, kakor bi se pri javni razpravi o sindikatni tožbi v Gradcu dokazalo, znati iz drugih slučajev, kako nepostavno posluje imenovani c. kr. notar. Onadva nista ničesar storila, da bi ta nedostatek odpravila, čeprav bi to bila lahko storila in celo glasom njune uradne prisuge storiti moralna. Priporočiti se mora, da sta dva funkcionarja strogo postopala proti slovenskim odvetnikom, in da sta sem in tje njihove rekurze smatraja za uradno žaljenje. O tem še menda svojedobno več, ker drugače dopis preveč obsiren postane. Sedaj pa pridejo na vrsto zanimivosti tega sindikatnega procesa:

Prva zanimivost: rešitev te sindikatne tožbe se je neprimerno zavlačevala. Tajne zakulisne moči so delale in naenkrat dobi odvetnik oziroma zastopnik tožitelja celo vsoto dopolneno od c. kr. finančne prokurature v Gradcu s pripomnjeno, da je juščno ministrstvo zauzalo tožitelju vse zneske plačati.

Druga zanimivost: Ta znesek je tožitelj prej dobil v roke, nego sklep o rešitvi sindikatne tožbe. Vse je šlo „mit Dampf“ ali prav za „prov“ „im kurzen Wege“.

Seveda je tožitelj tožbo koj umaknil, ker je c. kr. finančna prokuratura to zahtevala in izrekla, da bode tudi stroške te sindikatne tožbe poslala, kakor hitro bodo odmerjeni.

Tretja zanimivost: Gospod gro Gleispach zbal se je očitne razprave in radi tega hitro posegnil ne v svoj žep, ampak v državno blagajno in po c. kr. justičnem ministrstvu pustil povrniti vso škodo tožitelju.

To je stavil iz dvojnih razlogov in sicer 1, z ozirom na imenovanje trojice, katerej ni hotel nič zalega storiti in katero je hotel kolikor mogoče ohraniti in obraniti pred neprizetnimi rekriminacijami. To se razvidi iz tega, da postava dovoljuje v sindikatnih slučajih tožiti ne samo državo, ampak tudi dotične uradnike. Grof Gleispach pa ni dal dovoljenja, da bi zastopnik tožitelja pogledal v akt in se prepričal, kdo je kriv škode tožitelja. Vprašati se mora vsakodobno: Kako pa pride država kot juridična oseba do tega, da povračuje škodo, katero zavri krivično postopanje njenih uradnikov? Ali je to jednakost pred zakonom?

Zgoraj navedeni sindikatni slučaj kaže, kako nepravično je našemu kmetu očitati izredno pravdo — in preprečljivost. Kdo je zavril leta in leta tekočo pravdo med sorodniki? Kdo je zavril jezo in sovraščo med sorodnima obiteljem? Nikdo drugi nego malomarni uradniki.

Radi tega je potrebno, da, ker se naši poslanci itak za take reči ne brigajo, naša javnost, naše časopisje povzdigne svoj glas. Dajte nam uradnikov, ki razumejo naš jezik, ki so naših gor listi, ki poznojajo naše razmere in navade.

Potem bode kmalo izginila tista grda lastnost prepričljivosti in toževanja, ki se slovenskemu kmetu tolkokrat in ne vedno po pravici očita; država pa bode tudi na boljem, ker manj posla zahteva manj uradnikov in manj plače.

Nekaj o nameravani lesni zadruži.

Spisal J. L.

Naši slovenski trgovci z lesom so, kakor je znano, navezani večinoma le na Trst in na Reko, kamor zamorejo oddajati svoje lesne produkte. Misel, razširiti našo lesno trgovino tudi preko morja, je tedaj vsekakor uvaževanja vredna, ker mora vsak narod, ki hoče živeti in napredovati, gledati na to, da se tudi v trgovini osamosvoji; vredna je pa misel tudi uvaževanja radi tega, ker je gola istina, kar je g. A. Žnidarič v svojem članku v št. 141. „Slovenskega Naroda“ povdral, da so slovenski trgovci izročeni šikanam tržaških lesnih prekuopalcev, kajti tržaški trg je v tem oziru skrajno nesoliden.

Dalje v prilogi.

Predno se pa taka zadružna osnuje, treba je, da se pojmi sijasnijo, treba je, da stvar dobro premislimo in da se ne pre-naglimo. Napraviti si moramo načrt, kaj naj s zadružno dosežemo, in ko smo v tem jedini, treba je misliti šele, na kaki podlagi naj se zadružna osnuje, kako budi njen delovanje. Pri vsem tem je pa vspeh odvisen le od pravega vodstva, kajti na čelu tega podjetja stoj vsekozi zaupanja vredna, praktično v lesni trgovini izobražena oseba. In tega moža dobiti bode pač težavno.

Z gosp. Žnidaršičem se vsekako strinjam, naj se osnuje zadružna, osnuje naj se na podlagi zadružne postave iz 1. 1873., ali pa naj se zasnuje delniška družba. Vprašanje je le, ali budi eventualna zadružna z omenjenim poroštvo ali neomejenim. To vprašanje rešiti je stvar osnovalnega shoda lesnih trgovcev; mi se hočemo danes le baviti z obsegom, katerega narekuje zadružni gosp. Žnidaršič v svojem članku.

Zadružniki bi morali vplačati zadružne deleže po 100 gold., vrhu tega še gotovi znesek kot pristopnino jedenkrat za vselej, ne more se jih pa nikakor siliti, da bi se pri prodaji svojega lesa izključno zadružne posluževali. Vezati se nobeden zadružnik ne bo hotel, ker se mu lahko izven zadružne ugodna prilika nudi, skleniti kupčijo, recimo s svojimi dosedanjimi kupovalci. Tudi ne bi smela imeti zadružna namena komisionalne forme, še manj pa, da bi zadružna oskrbovala v Trstu stalno skladišče lesa za svoje zadružnike. Tako skladišče bi provzročilo mnogo stroškov s prekladanjem in sortiranjem blaga, za kar bi bilo treba mnogo objava, vrhu tega bi pa pri znanih visokih tržaških najemnikih bil tak prostor jako drag. Še manje pa kaže zasnovati podružnična skladišča na večjih postajah. Le te ne bi stroškov prav nič zmanjšale, nasprotno stroški bi bili še večji, vsekakor pa višji, kajk bi bili oni za prevažanje lesa iz centralnega skladišča v Trstu k morju, katere hoče gospod člankar s podružničnimi skladišči prihraniti.

Saj je treba tudi pri podružničnih skladiščih nadzorstva, tem večjega, ako bi bilo blago takoj namenjeno iz železničnega vagona v Trstu na ladijo. Pa tudi sploh se ne moremo ogreti za skladišča, katerih ni mogoče brez velikega kapitala otvoriti, in katera bi bila po našem mnenju kaj kmalu založena, čemur posledica bi bil končno polom zadružne. Ako otvori zadružna skladišča, se je batiti, da bi zadružniki, ki denar rabijo, kaj pridno pošljali svoje blago v skladišče v Trstu. Zadružna preskrbovali bi mogla po mnenju g. Žnidaršiča takim svojim členom denarja, če prav samo do dvetretjinske vrednosti oddanega blaga in posledica tega bi bila, da zabredu zadružna prej ali slej v dolgove. Pri tem ni prezreti, da imamo računati na prekomorskih trgih s tujo konkurenco, v prvi vrsti z američansko. Lahko se tedaj pripeti, da kupčija opeša, in da mora naposled zadružna konkurs napovedati, ali pa se prostovoljno razkriti. In kdo bi kupil v takem slučaju les, ki se nahaja v skladišči? Kupili ga bodo prav po slepi ceni tisti prekupovalci lesa v Trstu, katerih se hočemo sedaj odresti. Na ta način bi prišli zadružniki ne le ob svoje zadružne deleže, marveč plačati bi morali še po kakovosti njih poroštva eventualno izgubo. Snovanje zadružne ni tedaj soditi preveč idealno, tem manje pa preoptimistično.

Kaka budi tedaj zadružna ali delniška družba? Ista budi posredovalnica kupčije domačih slovenskih trgovcev s prekomorskimi kupci. V to svrhu zadostuje pisarna v Trstu, ki imej početkom nalog, študirati položaj le na onih prekomorskih trgih, ki so nam bližnji, in kjer je upati, da se naši produkti razpečajo kakor n. pr. Italija, Grecija pa Aleksandrija. Vodstvo zadružne bi imelo pozvedovati o zanesljivih prekomorskih firmah in o njih soliditeti potom informacijskih institutov. Početkom bi se znalo dobiti v dotičnih prekomorskih trgih tudi agente, sensale, o katerih identiteti in zanesljivosti bi se moglo vodstvo istotako popred poučiti. S tako zadobijenim materialom bi začelo šele posredovanje zadružne.

Denarna sredstva zadružne bi bila vplačani deleži ali delnice pristopnine in vsak zadružnik, ki bi sklenil prekomorsko kupčijo, naj bi vplačal v zadružni fond od

faturiranega zneska recimo 5%, (kasneje lahko manj) provizije. Zadružni fond naj bi se nabiral do gotovega zneska, ki naj bi služil investicijam, namenjenim za razširjenje delokroga zadružne sčasoma tudi za eventualno potrebna skladisca in pa za pokritje zgub. Mogla bi biti tedaj dva rezervna fonda, splošni in specialni.

Gotovina, kolikor je vstaja po pokritju stroškov, naj bi se plodonošno nala-gala, in tako bi se polagoma ustvaril fond pomnožen s kreditom zadružne, iz katerega bi se sčasoma dajala tudi posojila zadružnikom proti poroštvo. Na ta način bi bil tudi zasnovan bančni ali posojilniški oddelek zadružne. Pošiljatve izdelkov v Trst vršiti bi se morale samo na naslov zadružne, in zadružna bi šele od tu naprej les oddajala. S tem bi bila varovana tajnost ob enem pa tudi osigurjen obstanek zadružne, ker ne bi mogel nihče zadružnikov direktno prekomorskih kupčij sklepati. Seveda mora biti vodstvo zadružne pod nadzorništvom, ki bi se volilo izmed zadružnikov v smislu bodočih zadružnih pravil. Pravila imajo tudi določiti, iz koliko členov naj obstoji vodstvo, njega delokrog i. t. d., kar pa je vse stvar pripravljalnega odbora, ki ima itak v presojo prvemu občnemu zboru izdelana pravila predložiti. Ideja je pa, kakor početkom omenjeno, le tedaj izpeljiva, ako bode zadružni načelovali v trgovini z lesom vsestransko obražen mož s širokim obzorjem in pa praktično vspobiljen. Želeti je, da se to vprašanje posreči rešiti, s čemur bi bil temelj zadružni položen.

To bi bili tedaj naši nasveti, katere bode še kolikor toliko popolniti, ker je vendar pričakovati, da bode na jutrišnjem shodu že marsikateri navzočih lesnih trgovcev kak praktični nasvet stavil. Jedro ustvariti in ga z onim, kar je bilo dobrega od jedne in druge strani nasvetovano popolniti, to bodi naloga jutrišnjega shoda in da se to v polni meri posreči, v to pomoz Bog!

Natečaj.

Odbor za postavljanje Prešernovega spomenika razpisuje dvoje častnih nagrad po

600 in 400 kron

za najboljši načrt Prešernovemu spomeniku.

V presojo — za katero se bode izbrala posebna komisija, katere členi se priobčijo po časnikih najkasneje do 1. dne decembra t. l. — pridejo le načrti umetnikov in arhitektov slovenske narodnosti.

Stroški spomenika ne smejo presegati svote 20.000 gld.; prednost pa se bode dajala načrtom, ki ob sicer jednakovredni umetniški dispoziciji omogočijo postavljanje spomenika z manjšo svoto, vendar pa ne izpod 15.000 gld.

Za postavljanje spomenika misli se na troje prostorov v Ljubljani:

1. na lev strani mestne hiše na Mestnem trgu,

2. v novem parku ob Bleiweisovi cesti,

3. na Kongresnem trgu pred novim dejavnim dvorcem; gospodom projektantom pa se prepriča odločiti se za jeden ali drugi teh prostorov, kar naj seveda pri uposlatvi načrtov točno označijo.

Načrtom, ki naj se zaznamujejo s chifro, je priložiti tudi proračune stroškov; ime projektantovo pa bodi naznanjeno v zapečatenem pismu, na česar zavitek naj se isto tako zapiše chifra.

Natečajni rok dolöča se do

20. dne decembra t. l.

in se na kasneje došle načrte od bode oziralo.

Načrta, katerima bosta prisojeni častni nagradi, postaneta last odbora za postavljanje Prešernovega spomenika.

V Ljubljani, dne 1. julija 1899.

Odbor za postavljanje Prešernovega spomenika:

Iv. Hribar,
t. č. predsednik.

F. Trdina,
t. č. tajnik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. julija.

— Ključ k razumevanju klerikalne taktike. Ko so klerikalci razglasili svojo impertinentno, vse poslance narodne stranke želijo izjavlo, s katero so odklonili udeležbo pri namerovanem shodu vseh slovenskih

državnih in deželnih poslancev, ki naj bi bil protestoval proti binkoštnemu programu nemških strank, izrekli smo takoj domnevanje, da tiči vzroki temu postopanju globlje, in da je najbrž klerikalcem na tem, da sploh preprečijo vsako izjavlo proti nemškemu programu, dasi hočejo Nemci s tem programom zadaviti vse zunajkranjsko slovenstvo, in tudi kranjske Slovence potisniti pod nemški podplat. In sedaj se je pokazalo, da je bilo to naše domnevanje epravičeno in utemeljeno, da so naši klerikalci s svojo izjavlo v resnici imeli namen, onemogočiti skupen protest legitimiranih zastopnikov slovenskega naroda proti rabeljskemu programu nemških strank. Na drugem mestu prijavljamo vsebino članka, katerega je bržas spisal dr. Ebenhoch, in v katerem je povedano, da je nemška klerikalna stranka izpolovala, da se proti nemškemu programu ni postavil narodnostni program desnice. Nemški klerikalci hočejo, naj bi se desnica pogajala z nemško opozicijo na podlagi binkoštnega programa, kar pač lahko storé Čehi, nikdar in nikoli pa Slovenci in Hrvati. Ta Ebenhochov članek naj razkriva prave nagibe, iz katerih so naši klerikalci preprečili nameravani protest proti binkoštnemu programu nemških obstrukcionistov, ta članek kaže, da so naši klerikalci v istini postopali izdajalsko.

— **Značilno postopanje.** Iz Logatca se nam piše: Dobili smo končno po 9 mesečnem čakanju notarja, kakoršnega nismo — zasluzili in tudi ne v sanjah pričakovali. Naš okraj je čisto slovenski, in ne vemo zakaj ravno nas justična uprava s škorpijoni v podobi nemških notarjev biča in muči. Komaj, da smo se jednega nemškega nacionalca v osebi prejšnjega notarja Thurna, ki je celo pismene zlepke v pruskih barvah rabil, iznebili, pošle nam gospod minister Ruber zopet nemškega notarja, nemškega rodu, nemškega mišljenja, toda brez potrebnega znanja slovenskega jezika. Stvar ima tako podobo, da moramo nehote sklepati, da je g. minister naš slovenski okraj kot nemško posest smatral in se predrznim zahtevam nemških nacionalcev uklonil. Seveda po hlevnih želj in prošenjih, ki so se mu v tej zadevi od vseh strani izražale, ni smel uvaževati; kajti pri nas na Kranjskem ne sme se nemških nacionalcev žaliti, Slovenci so pa itak potrežljivi in morajo molčati. Presenečeni pa smo bili, kako smo ravnonokar izvedeli, kako da spoštuje novi naš notar naš slovenski jezik. Notarska zbornica je poslala gosp. Galetu nemški dekret graškega nadšodišča s slovenskim dopisom. To je pač naravno, kajti pri notarski zbornici je poslovni jezik slovenski. Kaj pa je storil novoimenovan notar Gale? Oblastno je zavrnal dopis zbornice in ni hotel sprejeti svojega dekreta in svojih prilog ter zahteval, da se mu mora dati nemška rešitev, ker drugače je ne sprejme. Radovedni smo, bo li g. Gale tudi nastop službe v slovenskem logaškem okraju odklonil? — Kolikor moremo mi o stvari soditi je s tem g. Gale dokazal, da slovenskega jezika in v istem spisanega dopisa notarske zbornice ne razume, kar mu radi verjamemo, ali pa da naš materni slovenski jezik tako hudo črti, da niti slovenskega odloka sprejeti neće! Tistim, ki so pomagali g. Galetu napraviti notarjem za naš slovenski okraj, budi povedano, da se zelo motijo, če misljijo, da bomo mi trpeli, da g. notar Gale naš jezik na tak način prezira in zatira. Nam je pa gosp. notar s tem svojim činom jasno dokazal, kakšne krvi in kakšnega duha da je, in mi vemo, kako imamo nasproti njemu postopati. —

— **Nadučiteljsko mesto v Šmartnem pod Šmarino goro.** Iz učiteljskih krogov se nam piše: To mesto je sedaj razpisano; Za to mesto bo prosil sedanji Šmartinski nadučitelj g. Rojina sam. Prosimo torej vse gošpode tovariše, ki so namenjeni v Šmartno prositi, da tegane store in svoje prošnje, če so jih že oddali, umaknejo. Prepričani smo, da se to sigurno zgodi, ker s tem pokazemo, da smo, kjer se gre za naše pravice, čast in koristi, vsi za enega in eden za vse. Krvica, katera se je zgodila našemu tovarišu na željo bore župnika, se mora na vsak način poravnati, če imajo gg. udje sl. dež. Šolskega sveta le kolikaj čuta pravičnosti

v sebi, o čemur tudi ne dvomimo. Poravnati pa se da le s tem, da se podeli to mesto zopet g. nadučitelju Rojini nazaj. Gospodom tovarišem, ki so nameravali za to mesto prositi, prav odkritosrčno povemo, naj bodo veseli, da tega niso storili, kajti nihče izmed njih, in če tudi je sam angel, ne bi mogel s tem prepričljivim in hudožljnim župnikom Trčkom izhajati in živeti v miru in sporazumljenu. Po preteklu kakih treh mesecov sta si gotovo v laseh in se gledata kakor pes in mačka. Visoki deželní šolski svet stori tu najlepše, če pusti g. Rojino, ki se je teh prežalostnih razmer že deloma privadol, na sedanjem mestu, kajti s tem obvaruje učiteljstvo nove žrtve. V Šmartnem so služili v času Trčkovega župnikovanja vsega spoštovanja vredni, nad vse mirni in obče prijubljeni učitelj g. Črnagoj, potem g. Jaklič in sedaj g. Rojina, a ni eden izmed teh ni odšel, da bi se ne bil s tem zlobnim župnikom sprl. In takemu, ves učiteljski stan zasramujocemu človeku, ki nima druzega dela, nego netiti mej ljudstvom in učiteljstvom preprič in greniti učitelju že itak ne preveselo življenje, naj se umakne obče spoštovanji in povse priljubljeni učitelj, ki posveti vse svoje proste ure umni čebeloreji, in uredbi šolskega vrta, da s tem kolikor mogoče koristi odotnemu prebilalstvu? Ne, to ne sme biti, to ni pravico, zoper ta ukrep mora protestirati vsak pravičen človek in v prvi vrsti pa mi učitelji sami in naši ter naše šole prijatelji. Da smo pa v tem povsem edini in to edinstvo tudi faktično pokažemo, pozovemo še enkrat vse gospode tovariše, da nikdo ne prosi v Šmartno, in kdo je že prošlo vložil, naj jo zahteva nazaj. S tem damo slavnemu deželnemu šolskemu svetu priliko, da popravi storjeno napako. Če bi se pa vendarle nahajal mej nami kak mlačnež, ki bi se ne ravnal po tem pozivu, bodo učitelji vedeli izvajati proti njemu vse posledice.

— **Učiteljstvo in kurat Koblar.** „Učiteljski Tovariš“ je priobčil v današnji številki naslednji dve notici: Et mem inisse juvat: Gosp. Koblar, ki bi danes najrajši vstopil vsakega naprednega učitelja v žlici vode, je govoril ob priliki VIII. glavnega skupščine „Zaveze“ v Opatiji o učiteljstvu nekako tako-le: „V ljubljanskem muzeju sem našel listino, v kateri je zapisano, da je bila starodavna Liburnija z danes tako slavno Opatijo združena s Kranjsko. Združeni smo bili torej že nekdaj; danes smo sicer ločeni po kronovini, a združeni smo po duhu. Danes ste se združili v medsebojno delo slovenski in istrskohrvatski učitelji. Z veseljem sem prišel med Vas, častita gospoda, da Vas pozdravim in navdušim za narodno delo. Na Vas se naslanja narod pri nas, posebno pa potrebuje Vaše opore v teh krajih. Vsakdo, kdo pozna Vas, delo in zasluge za probuo naroda, mora Vas spoštovati in čisliti! Čislam in spoštujem Vas tudi jaz, zato sem prišel med Vas“. Od takrat bodo minula kmalu tri leta. Slovensko učiteljstvo je ostalo v svojih nazorih in prepričanju tako, kakor je bilo; izpremenil je pa svoje prepričanje gosp. Koblar ter bije vsled tega z napadi na učiteljski stan najbolj samega sebe po zobe. Slovensko učiteljstvo je ohranilo še vedno svoje narodno srce, pri g. Koblarju smo pa zasledili mesto tistega srca, ki se je pred nedavnim časom navduševal za napredno učiteljstvo, „natlačen meh“ z jezo, sovraštvom in raznoravnimi drugimi strastmi napram „liberalnim“ učiteljem. — Pons asinorum: G. Koblar ima ali zelo slab spomin, ali pa misli, da smo učitelji res taki „duševni revčki“, če meni, da smo že pozabili, kako se je navduševal in zanimal še pred tremi leti za tiste „liberalne“ učitelje, ki so mu danes hud trn v peti. Temu „liberalizmu“ jeg. Koblar večkrat kumoval. To dejstvo podkrepilo prav dobro telesna značilne besede, ki jih je pisal g. Koblar „liberalnemu“ slovenskemu učitelju. Evo jih doslovno: „Danes sem čital v „Slovencu“ ostudni napad na slovensko učiteljstvo. Pons asinorum!! No, kaj tako nesramnega tudi v tukajnjih židovskih časnikih ne najdem. Bodete pač vsi učitelji pokazali škofovskim slugam, da zna dolgošč tudi krepko — broniti nazaj! Solidaren protest vsega učiteljstva bi bil na mestu!“ — Tako je pisal g. Koblar naprednemu učitelju dne 22. vinoteka 1896. leta z Dunaja. Danes se pa navdušuje onkraj „mostu za osle“ v

družbi očeta izvajajočega članka „Pons asinorum“ za učitelja cerkvenika v Börnigu! Če se torej slovenski učitelji branimo z vsemi silami nekdanje mežnarske dobe, s tem pokažemo le — po Vašem nauku, č. g. Koblar — da zna dolgoušec tudi breniti nazaj! In če tu in tam tudi Vas nekoliko obrca, ne štejte mu tega v zlo, ampak voljno trpite, se potrakte na prsi ter priznajte skesan: mea culpa! — Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce!

— **Deželni zbor goriški pred — krizo.** „Corriere“ je naznanil, da so brezvsečno zaključena pogajanja med zastopniki slovenskih in italijanskih poslancev. „Corr.“ pravi tudi, da na italijanski strani sploh niso resno sprejeli ponudbe od slovenske strani, da bi se začeli iznova pogajati, češ, da Slovenci so se hoteli pokazati s tem korakom le angelje miru, ko so v resnici ravno narobe. Priobčil je dalje pismo poslanca Dottorija na deželnega glavarja, v katerem mu naznanja, zakaj so pogajanja zaključena brez vspeha. Poslanec Dottori pravi, da Italijani so soglasno odklonili zahteve Slovencev, posebno pa: zahtevu, naj pridejo v zbornici na dnevni red le taki predlogi, o katerih sta se že poprej zdelenili obe stranki — oziroma naj bi se deželni glavar odpovedal pravici glasovanja. (— To pomeni: Slovenci naj pridejo v zbor, naj stavljajo predlogov kolikor jim ljubo, mi Italijani lahko vse odklonimo, dočim bodo sprejeti vsi italijanski predlogi z glasom deželnega glavarja —); zahtevu, da bi Slovenci dovolili, razpravljeni načrt zakona o najemninskem krajcarju le tedaj, ako se mestna občina zaveže, ugodno rešiti vprašanje o slovenski ljudski šoli in odpraviti mestne mitnice; zahtevu Slovencev, naj bi dežela prispevala za deželni šolski zalog 150.000 gld., to je 71% učiteljskih plač, namesto 104.000, katere so Italijani že pravili; in prispevek 10% za razne ceste in uravnavo Soče. — In ko še omeni manjše točke, ki so dale povod italijanski nejevolji, pravi, da jih je tako razdražil odpor proti migljaju z italijanske strani, naj bi se na primeren način odpomoglo težavam, ki nastajajo vsled tega, da se govorijo v odsekih in zbornici — razni jeziki. (Hoteli bi namreč, da bi se sproti prevajalo, kar bi govorili Slovenci; nasprotno pa ne!) Z ozirom na vse to so Italijani spoznali, da Slovencem ni resno do miru v deželi, marveč da bi radi le izkoristili italijansko popustljivost in bi napravili tako zopet stopnjo više na lestvi svojega programa na škodo italijanskega „primata“, kateri pa bodo branili do zadnje kapljice krvi. — Italijanom gre torej edino za — „primat“ v deželi, Slovenci pa zahtevajo enakost obeh narodov! Naravno, ako gredo njih pota narazen.

— **Nemški nacionalec Hugo Moro** učitelj slovenske mladine v Goriči. Sklep deželnega šolskega sveta, spraviti zloglasnega zasramovalca slovenske mladine, H. Morota, na tukajšnjo pripravnico, je presenetil vse narodne kroge na Goriškem. Postopanje deželnega šolskega sveta je toliko značilnejše, ker je za omenjeno službo kompetiral tudi nadučitelj, znan slovenski pisatelj, rodok Goričan, ki zna deželne jezike na Primorskem, ima izpit za nemške šole in je vrhu tega tudi muzikalni. Toda prednost je dobil Moro, dasi je znano, da bode moral par mesecev govoriti z otroki le slovenski, šele potem preide k nemškemu učnemu jeziku. A kako bode Moro govoril slovenski, ko ne zna? In kako bode po I. in II. nemški slovnici prestavljali iz nemščine na slovenščino? Hic Rhodus, hic salta! Zakaj nista protestovala proti tej nameri deželnega šolskega sveta slovenska uda gg. kanonik dr. Sedej in vitez Klodič?

— „**Trgovsko in obrtno društvo za Kranjsko**“ je z današnjim dnem otvorila svojo pisarno. Ta se nahaja v Schellenburgovih ulicah št. 1. (v Souvanovi hiši) in je dal dotedni lokal kakor smo že javili trgovcu g. Ivan Gorup brezplačno na razpolaganje. Za sedaj so uradne ure od pol 5. do pol 7. ure popoldne.

— **Novo justično poslopje.** Včeraj je potekel rok za vlaganje ofertov za zgradbo te palače. Posebno veseli so tega razni ljubljanski obrtniki, kateri upajo, da bodo dela in s tem zaslужka. Povedati pa jih moramo, da njihova upanja niso utemeljena tako, kakor morda mislijo, zakaj mej raznimi ponudniki, se nahaja tudi židovski podjetnik z Ogerskega, kateri je

trdno prepričan, da prekosi vse druge teme in da dobri vso stavbo. Nam se to zdi sicer neverjetno, ker po naši sodbi bi vendar inozemci ne smeli dobivati javnih del pri nas, ali nemogoče tudi to ni!

— „**Bralec**“ ali „bravec“? G. prof. Illešič je prejel nastopno izjavo: „Jezik očistite peg, opilate gladko mu rujo!“ pa ne s § 11. in 410. „Slovenskega pravopisa“. Udani Vam Apih. V Celovcu, dne 30. rožnika 1899.

— **Lepi dobički.** Ne verjamemo, da se nahaja v celi Evropi podjetje, ki bi občinstvo na tak način izkorisčalo, kakor ljubljanska plinarna. Svoj čas je računala plin po 21 kr., potem menda po 17 kr., sedaj ga pa računa po 14 kr., seveda še le od tedaj, kar ima v elektrarni konkurenco. Kako pretirana je tudi ta cena, se vidi iz tega, da bo dunajska občina računala plin po 9½ kr., in da bo imela pri njem še vedno znaten dobiček. Po isti ceni je plin tudi drugod: v Pragi po 9½, v Koloniji in v Berolinu po 96, v Hamburgu po 108 in v Frankobrodu po 9.4 kr., tako drag kakor pri nas ni nikjer.

— **Št. Jakobsko-Trnovska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** priredi, kakor smo že poročali, jutri, dne 2. julija veliko vrtno veselico v restavraciji pri Lloydu. Opozorjam še enkrat slavno narodno občinstvo na veselico te prekoristne družbe, in smo uverjeni, da se bode isto mnogoštevilno odzvalo odbrovemu povabilu.

— **Komična predavanja** bo imel v torek, ob 1/9. uri zvečer v malih dvoranah „Narodnega doma“ hrvatski komik in člen zagrebškega gledališča, g. Žiga Varjačić. Sodelovali bodo tudi hrvatski tamburaši. Gospod Varjačić je priredil taka predavanja doslej že tri z velikim uspehom, v Kranju, Novem mestu, v Kamniku in drugod.

— **Izlet kegljačke zaveze „Edinost“.** Piše se nam: Zvesta svojemu tradicionalnemu programu napravila je „Edinost“ tudi letos svoj društven izlet. To pot veljal je tako prijazni vasici Beljčam, ležeči v bližini rojstnega doma Fr. Prešernovega. Po zajetku pri gosp. Hauptmanu v Lescah odkorakali so izletniki proti Begunjam na hrib sv. Petra, od tod pa podali so se po vabilu g. veletržca Fr. Kollmana na njegovo krasno letovišče, kjer so bili sprejeti z izredno gostoljubnostjo, ki diči znanega mecenja. Obed združil je nad 30 členov in prijateljev „Zaveze“ v dobro znani gostilni g. Mihela, ki je poskrbel za izvrstno jed in pičačo. Med napitnicami zborovimi in petjem „Ilirije“ razvila se je živahnab zabava, v katero je, žal, prerano posegel kruti aranžer, kličoč: „Pozor na vlak!“ Po končno na krasnem vrtu g. Avseneka v Begunjah zavzeti izborni „kolofoni“, pristrem dolenjcu, podali so se izletniki proti domu, prebudiši se drugo jutro s zavestjo, da je bil sinoč en lep večer!

— **Morska kopelj v Gradežu.** Kakor znano, dovolil je obč. svet ljubljanski tudi letos 300 gld. v ta namen, da se primernemu številu v Ljubljano pristojnih otrok omogoči zdravljenje v morski kopelji v Gradežu. Iz omenjenega zneska dovolil je mestni magistrat podpore po 50 gld. šestnajstim prisilcem. V jednak namen dovolil je deželni odbor kranjski podpore za 11. kranjska hranilnica pa za 6 otrok, slednja za otroke, ki se zdravijo v tukajšnji otroški bolnici. Vseh 23 otrok odpeljalo se je danes s spremstvom v Gradež, kjer ostanejo petdeset dnij. Kopelji v Gradežu so izvrstno sredstvo proti škrofulozu in je torej upati, da se ti otroci zdravi povrnejo zopet domov.

— **Konsumno društvo v Dobu.** Iz Trgovskega in obrtnega društva za Kranjsko čujemo, da dobsko konsumno društvo, pri katerem pa nimajo opravka duhovniške roke, kako pridno toči vino in žganje, dasi nima koncesije. Samo žganja je iztočilo že nad 80 veder. „Trgovsko in obrtno društvo“ bo storilo na pristojnem mestu primerne korake, da se ta nedostatek odpravi.

— **Vodovod v Cerknici.** Iz Cerknice se nam piše: Pred nekaj leti se je tukaj tako mnogo govorilo, da dobimo v kratkem času vodovod, katerega, kakor je bilo celo od merodajne strani v deželnem zboru priznano, tako nujno potrebujemo, kakor ne kmalu v kakem kraju. Zdaj vlada pa grobna tišina, in živa duša se ne zmeni za vodovod. Kaj je temu vzrok? Mari se čaka, da bo zadnja vas na Kranjskem prekrbljena z vodo prej, kakor znameniti trg

Cerknica s svojimi 1600 prebivalci, ali pa se čaka, da se porabi ves za melioracije na Kranjskem določeni državni prispevki, kar se zgodi v 2 ali 3 letih, ali kaj je vzrok da tržko starešinstvo tako trdno spi in da ga noben opomin ne vzbudi? Načelnik tega odbora, gosp. Josip Milavec naj se malo spominja, kaj je obljubil, ko se je sudišče v Cerknici ustanovilo in naj ne čaka da ga bodo trdo za besedo prijeli. Koliko škode trpi kraj vsled pomanjkanja pitne vode! Ni vojakov, ni tujcev, in še tisti, katere je usoda sem zanesla, godrnajo o nebržnosti onih, ki bi lahko temu pomogli, pa radi komoditete nič ne storé. Upamo, da ta mala opomnja za danes zadostuje, in da se naše starešinstvo predrami; drugič povemo potem še kaj.

— **Ustanovitev društva „Mestna godba“ v Novem mestu.** Z odredbo z dne 22. m. m., št. 3299, je deželna vlada dopustila ustanovitev društva „Mestna godba“. Ustanovno zborovanje bo v četrtek 6. julija 1899 zvečer ob 7. uri v čitalnični pevski sobi v Novem mestu. Vzpored zborovanju: 1. Poročilo osnovnega odbora, 2. sprejem členov, 3. volitev odbora in računskega preglednikov. Osnovni odbor vabi k obilni udeležbi.

— **Centralna posojilnica** v Krškem je imela v prvi polovici tega leta 70.000 gld. prometa. Tej zadruži, ki je posredovalnica med manjšimi zadrgami, okrajnimi in krajnimi posojilnicami, je pristopilo že 27 denarnih zadrg te vrste. „Centralna posojilnica slovenska“ izdaja tudi po zgledu češkega „Vestnik založensky mesečnik“ list „Slovenska zadružna“ kot glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrg, od katerega je izšla že 7. številka z mnogovrstnim gradivom. Cena temu strokovnemu listu je 1 gld. do konca t. l.

— **Velike vojaške vaje** se vršijo letos, kakor znano na Koroškem, in sicer po tem vsporedu: Dne 31. julija odide 4. bataljon 7. pešpolka iz Celovca v Gradec. Dne 10. avgusta zjutraj pride 2. bat. 17. polka iz Ljubljane v Celovec. — Od 10. do 25. avg. ima vaje 8., 9. in 10. lovski batalijon okrog Št. Vida. — 11. brigada (t. j. 7. pešpolk, 2. bošnjaški polk in 7. bat. lovcev) ima vaje na črti Gradec-Volšberg-Št. Andraž-Celovec. — 12. brigada (t. j. 17. polk in 8., 9., 20. bat. lovcev) ima od 26. avg. do 2. sept. vaje okrog Celovca. — 6. divizija (t. j. združena 11. in 12. brigada) ima vaje od 3. do 10. sept. na črti Celovec-Beljak-Trg. — 28. divizija, obstoječa iz 55. in 56. brigade (t. j. pešpolki 27., 47., 87. in 97.) ima vaje od 1. do 10. sept. na črti Kranj-Tržič; prekorači Ljubelj in gre dalje preko Bistrice in Rožeka do Beljaka. — Dne 11. sept. se združi celo 3. voj (obstoječ iz 6. in 28. divizije in 22. divizije brambovcev) in vaje se vrše po tajnih načrtih med 3. in 14. vojem. Končajo vaje dne 19. sept. Cesar pride k njim dne 17. sept.

— **Starinske najdbe.** Iz Spodnje Hajdine na Štajerskem se poroča, da so tam razen Mitras-tempelja razkrili še dva druga tempelja in nekatera poslopja. Kopalec M. Vnuk je našel čudno velik zid, nekatere svetilke in novce ter črepinje vsakovrstnih starinskih posod.

— **Mestna hranilnica Ljubljanska.** Meseca junija l. 1899. je vložilo v mestno hranilnico Ljubljansko 708 strank gld. 196. 102.12. 615 strank pa vzdignilo 153. 463.45. V drugem četrletju se je dovolilo 176 prisilcem posojil na zemljišča v znesku gld. 513.660.—

— **Razstavljena podoba.** V izložbi gospoda Frana Kraighera na Kongresnem trgu je razstavljena slika čeških turistov, ki so bili zbrani pred otoško jamo pri Postojini. Fotografijo je tako lično napravil gospod Makso Šeber v Postojini, pri katerem je dobiti izvod po 1 gld. 50 kr.

— **Pobalinstvo.** Na Ižanski cesti je nasajen nov drevoored, a nekaterim odraslim pobalinstvom je tako na poti, da so zlomili že več dreves. Takisto se je zgodilo tudi z raznimi drevesci na Gradu.

— **Povodenj.** Vsled deževja je v občini Raka preplavila voda več vasi.

— **Hrvatski tamburaši** iz Zagreba, znani kot izvrsten zbor, svirajo danes in jutri pri Virantu in to ob vsakem vremenu.

— **Adler-kolesa.** Gosp. Kavčič & Gorjancu se je posrečilo, kakor je razvidno iz inserata v našem listu, dobiti zastopstvo Adler-kolesa, na kar opozarjam vse kolesarje.

— **Razpisane službe.** Pri glavnem carinskem uradu v Ljubljani je prosto mesto carinskega praktikanta z letnim adjutom 300 gld. Prosilci z maturo naj pošljejo svoje prošnje predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani tekom tedna. — Za šolski okraj Krško so prosta sledeča učiteljska mesta: mesto učitelja-voditelja na enorazrednici v Vel. Trnju pri Krškem z zakonitimi dohodki, 30 gld. funkcionske doklade in prostim stanovanjem; — mesto učitelja-voditelja na novi enorazrednici v Bučeči vasi z istimi dohodki; — mesto učitelja-voditelja na enorazrednici v Svinjiju z istimi dohodki in 100 gld. stanarine. Prošnje do 15. julija na okr. šolski svet v Krškem. — Mesto učitelja-voditelja na trorazrednici v Srednji vasi v Bohinju. Prošnje do 20. julija okr. šolskemu svetu v Radovljici. — Na štirirazrednici v Vipavi in trirazrednici v Žiru mesti učitelja z normalno plačo in stanovanjem. Prošnje do 11. julija okr. šolskemu svetu v Postojini, oziroma v Logatu. — Na dvorazrednici v Trebelnem pri Mokronogu drugo učiteljsko mesto. Prošnje do 15. julija okr. šolskemu svetu v Krškem. — Na enorazrednici na Slapu pri Vipavi z normalno plačo in prostim stanovanjem. Prošnje do 7. julija okr. šolskemu svetu v Postojini. — Na štirirazrednici v Tržiču mesto učitelja za dežki razred. Prošnje do 25. julija okr. šolskemu svetu v Kranju.

* **Vojska in šola.** Država da v občih državnih polovicah za ljudske šole 57 milijonov gld., za vojsko in mornarico pa 181½ milijonov na leto. Ako se pomisli, koliko delavnih moči ostane radi vojaščine neporabljenih, koliko denarja ostane vsled tega nezasluženega, in ako se nadalje pomisli, da povzroča naraščanje drž. dolgov največ vojska, potem lahko rečemo, da nas velja vojaštvo vsaj desetkrat toliko kolikor veljajo šole.

* **Dreyfus.** Pariški „Soir“ je prinesel neverjetno vest, da je Dreyfus na poti v Francijo umrl, oziroma da se je sam umoril. — Nova obravnava proti Dreyfusu se začne šele početkom avgusta. Dotlej bo Dreyfus v nekem azilu v Rennesu, ker bi bilo za njegovo zdravje nevarno, ako bi ga zaprli v ječo. Soprog Dreyfusova bo smela obiskovati moža vsak dan v azilu. Dreyfus se meni po razsodbi nastaniti v kakem mirnem zakotju Francije.

* **Lakota na Ruskem.** Iz Petrograda poročajo, da se na Ruskem lakota čim dalje bolj razšira. Vzrok temu je nenavadna suša in pa kobilice, katerih je tako veliko, da je moralo prihititi vojaštvo na pomoč, da so jih uničevali. Najbolj prizadeta je transkaspiška pokrajina, ker vlada tudi v sosedni perzijski pokrajini Korasan lakota in ni mogoče od te strani ničesar uvažati.

* **16 roparjev obešenih.** Turški časopisi poročajo, da je bilo ta teden v Elassoni v jednem dnevu obešenih šestnajst grških roparjev. Obesili so jih na javnem prostoru in je imelo občinstvo grozno zabavo brez plačno.

* **Dreyfusova krsta.** Že za Zoline tožbe so naredili za Dreyfusa krsto, katera ima na pokrovu stekleno ploščo, tako da bi bilo videti Dreyfusovo glavo. Francoska vlada se je namreč bala, v slučaju, da Dreyfus umre, pokopati ga na običajni način, ker bi ljudje mislili, da mu je pustila pobegniti. Zato so poslali krsto in kar treba za maziljenje na Hudičev otok, da bi mrtvega Dreyfusa lehkno prepeljali v Pariz. No, Dreyfus je živ, in Francozi ga bodo gledali svobodnega. Za krsto je ponujala sedaj neka američanska tvrdka veliko vsoto, toda francoska vlada se sramuje take trgovine.

* **Prebrisani mestni očetje.** Mesto Attica v severnoameriški državi Kanzas je vsled raznih podjetij zabredlo v dolgove, tako da je bilo 150.000 dolarjev deficit. Da bi se mestni očetje osvobodili te neprijetnosti, so ostavili mesto ter se nastanili nekaj milj dalje na ne

filozofija povesti in politika. 8. E. Gangl: Kes. 9. Aleksan drov: Med nebom in med zemljijo. 10. Listek: † Dr. Valentin Müller. — Družbe sv. Mohorja odbor. — Na „Slovenske Matice“ občnem zboru. — Knjige „Slovenske Matice“ za l. 1898. — Elektrika, nje proizvajanje in uporaba. — „Bravec“ ali „bralec“? — Glas. — Odbor za Zmajev proslavo. — Slovansky Přehled. — „Il Lavoro“. — Die Prinzipien der Moral bei Thomas von Aquin. — Ljubljanski operni pevec pred 108 leti.

— „Učite ljski Tovariš“. Št. 19. Vsebina: M. Poklukar: Olajšave. — Janko Liker: Leopold Belar. — Jakob Dimnik: Jezikov nauk v prvem šolskem letu. — Jos. Ciperle: Kulturne slike s Kranjskega. — A. Likozar: Poziv. — Književnost in umetnost. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 1. julija. Danes ponoči je v predmestju Rudolfsheim nastal požar, pri katerem je železniški vratar Starck zgorel, neka Ana Weiss je bila tako opečena, da je davi umrla, njena petnajstletna hči pa leži na smrtni postelji.

Bruselj 1. julija. Klerikalna vlada je popolnoma kapitulirala. Vlada je privolila, da se razprava o njenem načrtu volilne reforme odloži na nedoločen čas. V obče se sodi, da je ta reforma definitivno pokopana. Voditelji opozicije so objavili uplivati na to, da se ljudstvo pomiri in so ustavili agitacijo. Ako bi se vlada ne držala dane besede, začne opozicija takoj zopet boj. Opozicijski časopis je zadovoljno z doseženim uspehom, graja pa kralja jako ostro, ker je v tem boju proti naklepom klerikalne stranke igral jako dvoumno vlogo.

Bruselj 1. julija. Krvave bitke v bruselskih ulicah so imele povoljen uspeh. Vlada, ki se ne more zanašati na vojaštvo, se je udala. Po včerajšnji, kako viharni seji poslanske zbornice, v kateri je vlada tajila, da bi bila poslala orožnike nad opozicijske demonstrante, je bilo na raznih mestih deset shodov. Shoda v Maisson du peuple se je udeležilo nad 10.000 oseb, pa tudi vsi drugi shodi so bili mnogoštevilno obiskani. Na teh shodih se je sklenilo, nadaljevati začeti boj z vso eneržijo in z orožjem v roki. Opozicionali poslanci so imeli skupno posvetovanje in so se združili, da hočejo, pustivši na stran vsa politična in narodnostna nasprotja, ki jih sicer ločijo, z združenimi močmi delovati na to, da se pobije klerikalstvo. To je dalo povod, da se je odgodila razprava o volilni reformi.

Rim 1. julija. V včerajšnji popolanski seji poslanske zbornice je prišlo do velikanskih izgredov in pretegov. Radikalci in socialisti so zahtevali glasovanje po imenih o zapisniku zadnje seje. Ker predsednik tega ni hotel dopustiti, začeli so tako razgrajati, da se je morala seja pretrgati. Ko se je seja zopet otvorila, je predsednik proglašil zapisnik odobrenim in je odredil glasovanje po listkah o neki drugi zadevi. Opozicija se je na to zapodila sredi dvorane in je siloma preprečila glasovanje. Poslanci raznih strank so si bili hitro v laseh. Nastal je strahovit krik in vik. Poslanci so si dajali zaušnice, so se pobijali s pestmi. Sonino, Bissolatti, Guicciardini in Defelice so se metalni po tleh, neki drugi pa so dvignili ministrske stolce in ž njimi tolkli okrog sebe. Socialist Defelice je prijal vladnega pristaša Toracco za brado in ga klofutal. Nekateri ministri in predsednik zbornice so zbežali iz dvorane. Mnogo poslancev je bilo ranjenih in so jih zdravniki kar v zbornici obvezali. Ko se je predsednik vrnil in zopet otvoril sejo, nastali so novi tumulti, ker se predsednik tudi sedaj ni hotel udati. Socialisti so začeli zopet razgrajati in so se siloma polastili dveh žar ter jih odnesli iz dvorane. Ker so se poslanci začeli zopet ruvati, je predsednik zaključil sejo. Po seji so imeli ministri posvetovanje, zvečer pa je izšel kraljevski dekret, s katerim

se zaključuje zasedanje parlamenta.

Pariz 1. julija. Dreyfus je bil v Lorientu izkrcan in se je davi ob 3. uri zjutraj pripeljal v Rennes. Vlak se je ustavil nekaj kilometrov pred Rennesom. Od tam so Dreyfusa z vozom pripeljali v vojaški zapor. Pariski žurnalisti, kateri so ga pričakovali, so bili s tem speljani na led, najbolj poročevalci „Figara“, ki je dal priediti poseben voz, da je v njem noč in dan čakal na Dreyfusa. Slednji je bil danes obveščen, da ga smeta od jutri naprej obiskovati njegova žena in njegov zagovornik.

London 1. julija. Perska zbornica je sklenila zakon, s katerim se podaljša dolžnost obiskovanja ljudskih šol za jedno leto.

Narodno gospodarstvo.

— Državne železnice. S 1. julijem se na progi Unzmarkt-Mautern-Dorf uvede nov vožni red. — Doslej samo za osebni in prtljažni promet urejeno postajališče Solinka na cokotirni progi Lupków-Cisna se je 5. junija otvoril za tovorni promet. — Razpisana so stavbinska dela za normalnotirno železnico Schönwehr-Elbogen. Ponudbe je vložiti do 22. julija 1899. opoldne pri vožnem zapisniku železniškega ministrstva na Dunaju. Pogoji se izvedo ali pri železničnem ministrstvu (oddelek 18), ali pri stavbenem vodstvu v Karlovinem varuh. — S 1. junijem so c. kr. državne železnice prevezle oskrbovanje obrata na dunajski zvezni železnici.

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Slavna keg ljačka zaveza „Edinost“ na izletu v Poljčah in na gostoljubnem domu gospoda veletržca Fr. Kollmana 35 K. — G. Dragotin Rogač, sodni pristav v Novem mestu 30 K, kateri so darovali pri „potusu“ zbrani čestilci najmlajšega doktorja Metoda Dolenca. — Sl. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji 3 K iz nabiralnika. — Prisnovanju kopalnišča Wörrishofen 3 K. — Skupaj 71 K. — Živili darovalci!

Za Prešernov spomenik: G. Josip Bernik, mizarski pomočnik v Chicagu v Ameriki 20 K. — G. dr. R. Pipuš, odvetnik v Mariboru 7 K 50 vin, nabrane pri odhodnici g. J. Knefa. — G. J. P. na Dobrovi 73 vin. — Skupaj 28 K 23 vin. — Živili vsi darovalci, posebno pa rodoljubni rojaki darovatelj, ki se tudi daleč od domovine preko širnega oceana spominja narodnih dolžnosti zavednega Slovenca. Naj bi ga prav obilo posnemali rojaki v domovini!

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utruječe, mišice in žive krepujoče, kot mazilo dobro znano „Mollovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih nasledkih prehajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštem povzetji razposilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varstveno znarko in podpisom. Manj kot 2 steklenici se naravnost ne posiljati. 2 (59-9)

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Posestvo vlož. št. 70 kat. občine Gorjuše, cenjeno 150 lkd., dne 4. julija v Radovljici.

Posestvo vlož. št. 80 kat. občine Predgrad, cenjeno 307 lkd., dne 5. julija v Črnomilju.

Posestvo vlož. št. 186 in 195 kat. občine Sevšek, cenjeno 467 lkd., dne 8. julija v Cerknici.

Posestvo vlož. št. 327 kat. občine Razdrto, cenjeno 1358 lkd. in 3 lkd., dne 8. julija v Senožečah.

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 306,2 m. Srednji sračni tlak 736,0 mm.

Junij	Čas opera-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah
30. 9. zvečer	733,7	19,8	brezvetr.	oblačno		0 mm
1. 7. zjutraj	734,1	16,2	sr. jzvzhod	oblačno		120 mm
2. popol.	734,1	20,0	sr. ssyzh.	oblačno		

Srednja včerajšnja temperatura 21,0°, normale: 19,1°.

Dunajska borza

dnš 1. julija 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v arboru	100		20	
Avtrijska zlata renta	119		40	
Avtrijska kronska renta 4%	100		25	
Ogerška zlata renta 4%	119		25	
Ogerška kronska renta 4%	96		25	
Avtro-ogerške bandne delnice	908		..	
Kreditne delnice	877		25	
London vista	130		52	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		97	
20 mark	11		78	
20 frankov	9		55	
Italijanski bankovci	44		70	
C. kr. cekini	5		67	

Vse vrednosne papirje prekrbuje BANKA MAKS VERSEO, Ljubljana, Selenburgova ulica 8. Srečko na mesecne obroke po 2, 3, 5-10 gld.

MATTONI'S
GIESSHÜBLER

(36-5)

Priporoča se, paziti na to znamenje, užgano v probek, in na etiketo z rudečim orlom, ker se tako pogostoma prodajajo ponaredbe

Mattoni-jeve Giesshübler slatine.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih špecerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez

Tribž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Tribž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Isli, Solnograd; čez Klein Reiffing v Steyr, v Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Tribž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Bregenc, Curija, Genevo, Pariz, čez Klein Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Tribž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Tribž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostre, Bregenc, Curija, Genevo, Pariz, čez Klein Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropu. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Tribž. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Leseca-Bleda. — Ob 11. uri 17 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curija, Bregenca, Inostre, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Lienc, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubna, Celovca, Pontabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnart-Krop. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne, ob 8. uri 48 m. zvečer. — Odvod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23. m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1206)

Št. 22.422. Razglas. (1181-2)

Razglas.

Na dan obletnice poroke Njene c. in kr. Visokosti gospoške nadvojvodinje Marije Valerije razdeliti je vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane

200 goldinarjev med petero ubogih vdov ljubljanskih.

Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je do 21. julija t. I. pri magistratu vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta

Ljubljane

dné 24. junija 1899.

L. Luserjev obliž za turiste.

Priznano najboljše sredstvo proti kurjim očesom, žužjem itd. itd.

Glavna zaloge: L. Schwenk-ova lekarna Dunaj-Meidling.

Zahitevajte Luser-jev obliž za turiste po 80 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

V Ljubljani: M.

→ Najfinejša ←
slaščičarska peciva in torte

itd., vsak dan sveža, se pripravajo po najnižjih cenah. Blagovoljna narocila za svatbo, krčenje, godove itd. se izvršujejo najfinejše in najcenejše.

Teodor Novotny

slaščičar, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 7.

NB. Posebno se usojam gospode restavratörje za sezono proti primernemu rabatu proti za blagovoljne narocbe. (1043-7)

Glavnja zalogja moke

iz slovečega valjičnega mlina

Vinko Majdič-a v Kranju.

Pri razstavah odlikovani izdelki dobé se en-gros po originalnem ceniku pri

Antonu Ditrich-u

glavnemu zastopniku (1121-3)

Marije Terezije cesta št. 2, Ljubljana.

Najboljše in najcenejše namazalno olje in les ohranjujoče sredstvo je in ostane že nad 20 let preizkušen

Carbolineum

Patent Avenarius.

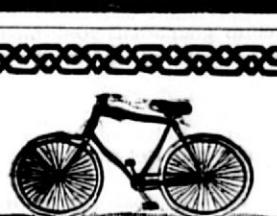
Pred ponaredbami se svari!

„Carbolineum-tovarna“ R. Avenarius

Amstetten Dol. Avstr.

Pisarna: Dunaj, III/1, Hauptstrasse 84.

(465-9)

**Samoprodaja
slavnoznanih**

Dürkopp Diana-koles

(najboljša nemška znamka)

samo

pri zastopniku za Kranjsko:

Ivanu Jax-u, Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Katalogi brezplačno in franko. Na zahtevanje se vsak kupilec brezplačno poučuje v vožnji s kolesom. (564-8)

Št. 213/Pr.

Razpis službe.

(1196-1)

Pri pomožnih uradih mestnega magistrata je stalno popolniti mesto **registratora** s prejemki četrtega (1100 gld. plače, 200 gld. dejavnostne priklade in dve petletnici po 100 gld.), eventualno mesti pisarničnega **ofičijala** s prejemki petega (880 gld. plače, 180 gld. dejavnostne priklade in dve petletnici po 80 gld.), in pa pisarničnega **kancelista** s prejemki šestega (675 gld. plače, 150 gld. dejavnostne priklade in dve petletnici po 75 gld.) činovnega razreda, in **praktikanta** z adjutom 480 gld.

Za podelitev zgoraj omenjenih služeb se od prosilcev zahteva, da so z dobrim uspehom dovršili nižjo gimnazijo, nižjo realko ali kak drug zavod iste vrste, in pa, da so si splošno usposobljenost za ta poklic zadobili v večletno prakso v kaki državni, deželnici, občinski ali v kaki zasebni pomožni pisarni in da se o tem izkažejo z ugodnimi izprizvevali. — Prednost se daje prosilcem, ki se izkažejo s srednješolskim zrelostnim izprizvevalom ali pa z zrelostnim izprizvevalom kacega drugačega zavoda iste vrste.

Prosilci za te službe imajo svoje s potrebnimi dokazili opremljene prošnje pri predsedstvu mestnega magistrata vložiti najpozneje

do 31. dné avgusta t. I.

Na zakasnjene prošnje se ne boste oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 24. junija 1899.

The Premier Cycle Co. Ltd.

Coventry (Angleško)

Heb (Češko)

Nürnberg-Doos.

Največja izdelovalnica voznih koles na kontinentu.

Zastopnik: Fr. Čuden, trgovina z biciklji, Ljubljana.

Parva cirkularna žaga

6 konjskih močij, sistem Hallovay, tudi za mlín porabljava in v dobrem stanju, se radi preselitve **preda za samo 1500 gld. v Zeki.** (1176-3)

Informacije upravnemu „Slov. Nar.“.

Cenena nova senzacijonelna iznajdba

spiritine

(trd spirit). (1202-1)

V tobolcih (gotova kuhalna priprava) à 15 kr., 10 tobolcev 1 gld. 40 kr.

Zaloga v lekarni „pri orlu“ v Ljubljani, Jurčičev trg, nasproti železnega mostu.

V novi hiši odda se več stanovanj

z 2 sobama z mesecem avgustom. Istotam se odda

prodajalnica

za mesarja in

gostilna v najem

ali na račun vse skupaj ali vsaka zase,

pekarija

s svojo prostorno prodajalnico, kjer se poleg kruha prodajajo lahko še drugi predmeti.

Kje? pove upravnemu „Slovenskega Naroda“. (1184-2)

Jakob Vattovaz

št. 112 v Kopru pri Trstu ponuja

istrijanska bela vina

od 14 gld. naprej in rudoča (črna) vina od 13 gld. 50 kr. naprej; rešoško in muška telec, sladak, po 40 kr. liter. (1169-3)

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vesijo po skrat do 2krat na 144g iz Rotterdamu v New-York.

Pišarna za hujute:

Dunaj, I., Kollowratring 10.

Pišarna se nahaja: Dunaj, IV., Weyringerg. 7A.

I. hujuta:

Od 1. aprila do 31. oktobra . . mark 200—400*

* 1. novembra do 31. marca . . 200—320

II. hujuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra . . . . . mark 200

* 16. oktobra do 31. julija 100

* Po legi in velikosti hujute in po hitrosti in eleganci parnika. (666-13)

Prodaja!

Dne 3. julija t. I. zjutraj ob 8. uri prične se prodaja v F. Primožičeve konkurzne mase spadajočega mnogovrstnega, v prodajalnici na Dunajski cesti št. 6 shranjenega blaga:

konjske oprave, sedli, potovalni kovček, denarne mošnje, tobolci za smodke, pasovi, razno usnje l. t. d. i. t. d., kakor tudi štacunska oprava

po prav nizkih cenah.

Za oskrbništvo konkurzne mase:

dr. Karol Ahazih

odvetnik.

100

do 300 goldinarjev na mesec lahko začušijo osobe vsakega stanu v vseh krajinah gotovo in pošteno brez kaznila in risike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. — Ponudbo na: Ludwig Österreicher, VIII., Deutsche gesse 9, Budapest. (1209-1)

Posredovalnica stanovanj in služeb G. FLUX Gospodske ulice št. 6 (1190) priporoča in namešča

službe iskajoče vsake vrste za Ljubljano in drugod. Potnina tukaj. Natančne istotam. Vestna in kolikor možno hitra posrežba zagotovljena. (2001)

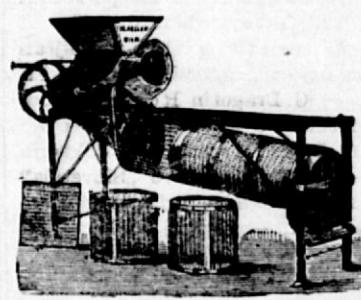
Lepa prodajalnica

v 170 hiš broječi farni vasi na Notranjskem, na najlepšem prostoru, popolnoma opravljena, kjer se nahaja že več let tudi prodaja tobaka, se dà v najem s 1. septembrom t. I. z drugimi prostori vred. — Naslov pove iz prijaznosti upravnemu „Slov. Naroda“. (1211-1)

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušč za lovce in strele po najnovnejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vspremna vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnic in od mene preskušene. — Ilustr. (114) vanci cesniki sestavljen. (26)

Vse stroje za poljedeljstvo

= Vnevč znižane cene ! =

Trieri (čisti lni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Stroj za sadje in zelenjavo, škopilnice proti perenosperi, poboljšani sestav Vermolevov. Aparati za sumporavanje ločev. Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preša) za vino in sadje rasličnih sestav. Slamoreznice kako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedeljske stroje prodaja v najboljši izvršitvi (461-9)

IG. HELLER, na Dunaji, II/2, Praterstrasse 49.

Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati!

Coniki brezplačno!

Zastopniki se izdejo!

Nadaljnje specijalitete:
Pisalne in kopirne tinte.
Vodovarno mazilo za usnje.
Pat. ohranjevalo za podplate
„Vandel“. Kovinska snažilna pasta in snažilno milo za srebro in zlato.
Laki za usnje. Patentna mazalna krtica z „Nigrette“ tekoče mazilo za črno in barvne čevlje 35 kr.

Najbolje črnilo svetá!

Kdo hoče svoje obutalo ohraniti lepo bleščeče in trpežno, naj kupuje samo

Fernolendt čreveljsko črnilo

za lahka obutala samo (190-22)

Fernolendt crème za naravno usnje.

Dobiva se C. kr. priv. povsodi.

tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.

Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse 21.

Radi mnogih posnemanj brez vredno- St. Fernolendt.

Pozornost,

kolesarji!

Obče znana, jako trpežna

kolesa Styria Special „ljudsko kolo“

prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako znižanih tovarniških cenah pri

Franu Čudnu v Ljubljani

s čemur je slav. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti

Styria Special.

Zastopnik tvrdke: Josip Polak.

Tovarniška cena!

Splošno kreditno društvo v Ljubljani.

Vplačani zadružni deleži gld. 45.900. — Promet od 1. oktobra 1898 do 1. junija 1899 gld. 1.375.307-20. — Skupna aktiva gld. 268.649-93.

Sprejema: hranične vloge po 4 1/2 %, vloge na tekoči račun po 3 1/2 % od dneva vložitve do dneva vzdige.

Izposoja se na menice

Kufek jeva
najboljši primerek
kmelu obvaruje in
odstranja bolezni
moka za otroke
v lekarnah in drogerijah

Vizitnice
in
kuverte s firmo
priporoča (667-7)
„Narodna tiskarna“
v Ljubljani.

Razglas.

Na c. kr. cesarja Franca Jožeta veliki gimnaziji v Kranju vpisavali se bodo učenci, kateri nameravajo vstopiti v prvi razred

v soboto, dne 15. julija t. I.

od 9. do 12. ure v ravnateljevi pisarni. Vsprejemne preskušnje vršile se bodo v ponedeljek, dne 17. julija od polu 9. ure nadalje.

Dotični učenci pridejo naj v spremstvu staršev ali njihovih namestnikov ter naj prineso seboj krstni list in zadnje šolsko spričevalo.

Vsprejemna taksa je določena na 3 gld. 20 kr., ki se bodo onim, ki preskušne ne bi prestali, vrnili.

Učenci, kateri so oddaljeni od Kranja, pa se morejo javiti za vsprejem tudi pismeno. Vposlati morajo krstni list, zadnje šolsko spričevalo ter takso. Vendar pa se morajo v ponedeljek, dne 17. julija pred preskušnjo predstaviti osebno šolskemu ravnatelju.

Ravnateljstvo c. kr. cesarja Franca Jožeta velike gimnazije v Kranju

dne 1. julija 1899. leta.

(1201-1)

Koncessjoniran po visokem c. kr. ministerstvu z odredbo z dné 7. maja 1894. leta, štev. 5373.

Severno-nemški Lloyd v Bremenu.

Brezparniške vožnje v New-York:
Iz Bremena ob torkih in sobotah.
Iz Southamptona cvtl. Cherbourg ob sredah in nedeljah.
Iz Genove oziroma Neapelja via Gibraltar 2-skrat mesечно.
Bremen - Avstralija. V Adelais, Melbourne, Sydney. (1912-29)

Bremen - Juž. Amerika. V Montevideo. V Buenos Aires. Najboljša in najcenejša potovalna prilika.

Bremen - Istočna Azija. V Kino. V Japan. Generalno ravnateljstvo v Ljubljani: EDWARD TAVČAR.

Stev. 7108.

Razpis.

(1177-3)

Podpisani deželni odbor razpisuje

službe okrožnih zdravnikov

v sledenih zdravstvenih okrožjih:

1.) Cerknica	z letno plačo	700 gld.
2.) Kočevska Reka	" "	800 "
3.) Železniki	" "	800 "
4.) Zužemberk	" "	700 "

Prosilci za jedno teh služb pošljijo naj svoje prošnje podpisankemu deželnemu odboru do 15. julija t. I.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo pa se bo le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v taki bolnici.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 20. junija 1899.

Zaloga biciklov!
• BRENNABOR •

Najboljše vrste kolesa
tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Johann Puch, Monarch, Brennabor in dr.) priporoča podpisanc
po kolikor mogoče nizkih cenah.
Vsa v to stroko spadajoča popravila se bodo točno, solidno in po ceni izvrševala.
Cenike razpošilja na zahtevo.

(482-20) Z velespoštovanjem
A. PUTRICH.
Dunajska cesta štev. 5.
Istotam tudi mehanična delavnica.
Vežbališče na Dunajski cesti na vrtu stare bolnice.

Naznanilo.

Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani se vrši v poletnem obroku sprejemni izpit za vstop v I. razred šolskega leta 1899/1900 dné 15. julija, počenši ob 9. uri zjutraj.

Učenci, ki želijo delati ta izpit, naj se spremljani od svojih staršev ali njih odgovornih zastopnikov oglaši dné 9. julija mej 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prineso krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se jim vrne, ako sprejemnega izpita ne zvrši z dobrim uspehom.

Vnanji učenci se k sprejemnim izpitom tudi lahko oglaši pismeno, ako pravčasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbine.

Po naredbi veleslavnega deželnega šolskega sveta z dné 28. avgusta 1894. leta, štev. 2354, smejo se odslej učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pristopajo ozemlju c. kr. okrajin glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici in ozemlju okrajin sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatrici, v ljubljanski gimnaziji sprejemati le izjemonoma, v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Zaradi tega se opozarjajo starši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si ga po posebni prošnji priskrbi pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dne 29. junija 1899.

Ravnateljstvo c. kr. velike gimnazije.

Izdelovalnica koles „Krokar“

Jos. Kolar

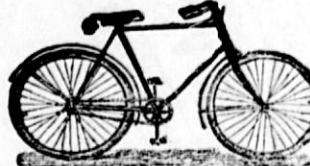
Glavni trg 9

(45-20)

zaloga graških „Graziosa“ in drugih najboljših koles.

Pozor! Kolesarji Pozor!

Novo kolo kompletno 85 gold., z dveletno garancijo.

Na razpolago brezplačno šola za vozarenje s kolesom v prostorih vrta, senčnata.

Allianz

Oddelek za zavarovanje naroda Dunaj I. Hoher Markt 9.

Generalni zastop za Štajersko, Koroško in Kranjsko
Gradec, Ballhausgasse 1.

Po poročilu c. kr. „Wiener Zeitung“ od dne 12. junija 1898 doletela je „Allianzo“ velika čast, da je Nj. Veličanstvo cesar plastično-grafični objekt ogledal in o posebnem uspehu „Allianze“ v zdevi zavarovanja naroda kakor o rapidnem napredovanju družbe Najvišje priznanje izreklo ter imenoval zavarovanje naroda posebno važno podvezje.

Polno vplačani akcijski kapital 1,000,000 kron.

Rezerva premij dne 31. decembra 1897 2,617,773 kron. L. 1897 se je na podlagi 1269 smrtnih slučajev izplačalo 398.378,90 kron. Od 1. 1898-1897 se je izplačalo 1,654.378,16 kron.

Tedenska premija od 10 vinarjev više.

Neizprenemljiva premija. — Plačevanja v dokladah niso dovoljena. — Stroški za zdravniško preiskovanje, vse pristojbine koleksov in pobotnice za premije plača družba.

V slučajih smrti se zavarovana svota takoj in polno izplača, če je šest mesecev preteklo od časa zdravniškega preiskovanja.

Ce je zavarovan v svojem ali izven svojega delokroga ponesrečil ter umrl, tedaj ni to samo na sebi vzrok, da bi zavod ne plačal zavarovane svote.

Ce je zavarovanje trajalo cela tri leta, se izplača v slučaju samomora cela zavarovana svota.

Ce tri leta minejo, mogoče je dobiti posojilo z 5% obresti.

Po treh letih dobe se, ako se premije ne plačujejo nadalje, police brez premij.

Ce je polica radi neplačanja premije svojo veljavno izgubila, mogoče je, da se zopet v teku jednega leta obveljavi, ako je zavarovanec popolnoma zdrav.

Zavarovanje dosmrtno in na doživetje. — Zavarovanje mladostnih osob. — Zavarovanje otrok.

(1207-1)

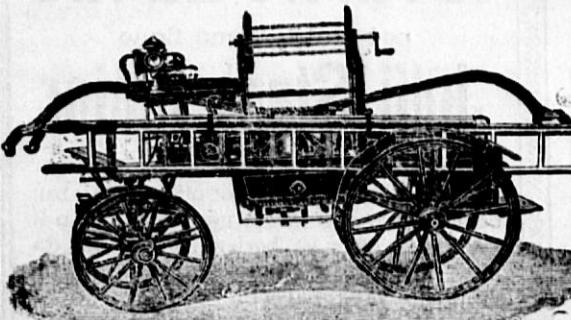
Zavarovanja do 2000 kron z tedenskimi doplačili od 10 vinarjev više po tarifih.

Prospekti in tarife razpostavlja agentura na zahtevanje brez stroškov.

Zastopniki se iščejo zavsekrejena Kranjskem in naj svoje ponudbe pošljajo gorenji agenturi

Prva slovanska

c. kr. priv. tovarna ognjegasnega orodja

kakor: brizgalnic, parnih strojev, cevij, čelad in pasov

ter

kmetijskih strojev

in peronospera-brizgalnic itd.

R. A. Smekal

Czech-Moravsko Smichov-Praga

podružnica v Zagrebu

priporoča slavnim ognjegasnim društvom, kmetijskim podružnicam ter zasebnikom svojo bogato zalogu. — Cene brez konkurenco. — Ugodnosti izvanredne dovoljene. — Uzorci in ceniki brezplačno. — Ustrezni pogovori na zahtevo. — Pošiljajte franko na vsak kolodvor.

Z velespoštovanjem

(220-17)

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Zaradi preselitve

se prodaja vsak dan od 2. ure popoludne na Poljanskem trgu štev. 1
(sladkornica) v I. nadstropji:

Razno pohištvo, namizna in kuhinjska posoda, mnogo po-rabnih rekvizitov, posteljna oprava, oblike, (1204—1)

kakor tudi skoro popolnoma novo damske kolo in fine nove citre itd.

Zajamčeno iz pristnega vina izdeluje

vinski jesih ALBERT ECKERT

v Gradcu (860—9)

tovarna za vinski jesih, gorčico, likerje in žganje.

Dobiva se v vseh boljših spicerijskih in delikatesnih trgovinah.

Spreten in spodoben

p i s a r

z lepo pisavo, dobri takoj dobro službo v moji pisarni.

Dr. Jos. Bisiak
odvetnik v Cerknici.

(1208)

Etablisement za klavirje in harmonije Bernhard Kohn

Dunaj, I., Himmelstiftgasse št. 20
(v svoji hiši) nudi izber instrumentov prve vrste

kakor se je sicer nikjer ne najde v Avstro-Ogrski.

Zaloge in samozastop obeh glasovirskih prvih tovarn na svetu: c. in kr. avstrijskih dvornih dobaviteljev Steinway & Sons, New-York, in Julij Blüthner.

Harmoniji Mason & Hamlin itd. Največja zaloge novih klavirjev iz najbolj renomiranih dunajskih tovarn. Novi kratki klavirji od gld. 320 do gld. 2000. Novi pianino od gld. 280 do gld. 1400. — 200 komadov na izber.

Velik poseben oddelek za preigrane instrumente brez hibe. (1144—4)

(1209)

Ustanovljen 1858.

Strojna muzika

Instrumenti

Instrumenti